

Folketingets social-, indenrigs- og børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.

2017 - 6733

Doknr.

530115

Dato

10-01-2018

Folketingets social-, indenrigs- og børneudvalg har d. 14. december 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 123 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 123:

"Pr. 1. januar 2017 trådte en bagatelgrænse i kraft, som definerede, at socialtilsynet kun kan udstede påbud over for bl.a. botilbud, når det er nødvendigt i forhold til tilbudets kvalitet. Ministeren bedes med konkrete eksempler redegøre for, hvilke forseelser der kan være under denne bagatelgrænse. Ministeren bedes desuden definere, hvor grove forseelser der skal til, før eksempelvis et botilbud kan lukkes med det samme. Spørgsmålet stilles på baggrund af samrådet den 7. december 2017 om socialtilsynene (samrådssp. F og G)."

Svar:

Som det fremgår af spørgsmålet blev socialtilsynslovens bestemmelse om påbud ændret med virkning fra 1. januar 2017. Som svar på spørgsmålet kan jeg derfor henviser til bemærkningerne til bestemmelsen, jf. lovforslag nr. L 8 - folketingssamlingen 2016-17, hvoraf følgende fremgår:

"Med den foreslåede bestemmelse foreslås det at tydeliggøre i socialtilsynslovens § 8, stk. 2, at der alene kan udstedes på bud, når det er nødvendigt for at sikre, at tilbuddet fortsat opfylder betingelserne for godkendelse.

Socialtilsynet kan således alene gennem et påbud forlange, at et tilbud skal ændre forhold, som har betydning for vurderingen af, om tilbuddet fortsat opfylder betingelserne for godkendelse. Således kan socialtilsynet træffe afgørelse om at udstede et påbud om, at tilbuddet skal skabe overensstemmelse mellem medarbejdernes kvalifikationer og tilbuddets målgruppe. Hvis tilsynet træffer en sådan afgørelse om et påbud, kan tilbuddet selv vurdere, om tilbuddet ønsker at opkvalificere sine egne medarbejdere eller ansætte nye kvalificerede medarbejdere, eller eventuelt blive godkendt til en mindre krævende målgruppe.

Socialtilsynet vil ikke kunne træffe afgørelse om forhold, der ikke er nødvendige for at sikre, at tilbuddet fortsat opfylder betingelserne for godkendelse. For eksempel kan socialtilsynet i almindelighed ikke træffe afgørelse om at udstede et påbud om en bygnings eller et lokales æstetiske udformning eller udsmykning eller om lønmæssige forhold for tilbuddets medarbejdere.

Socialtilsynet kan ikke træffe afgørelser om påbud om forhold, der eksempelvis relaterer sig til den visiterende kommunes personrettede tilsyn med tilbuddet. At socialtilsynet

net kun kan udstede påbud, der er nødvendigt for at sikre, at tilbuddet fortsat opfylder betingelserne for godkendelse, medfører, at socialtilsynet ikke kan udstede påbud om forhold af bagatelagtig karakter. I sådanne tilfælde, kan en tilsynskonsulent eksempelvis gå i dialog med tilbuddet i forbindelse med et tilsynsbesøg.”

Forhold af bagatelagtig karakter, som der i udgangspunktet ikke kan udstedes påbud om, kan f.eks. være spørgsmål om indretning og pynkning af tilbuddets lokaler, om lønforhold for konkrete medarbejdere eller om skiltning i relation til andre myndigheders regler om f.eks. rygning eller brandveje.

For så vidt angår spørgsmålet om lukning af tilbud, fremgår det af socialtilsynslovens § 5, stk. 7, at socialtilsynet kan træffe afgørelse om ophør af godkendelsen af et tilbud, hvis tilbuddet ikke længere opfylder betingelserne for godkendelse.

Det vil f.eks. efter en konkret vurdering kunne være tilfældet, hvis forholdene, der ligger til grund for godkendelsen, har ændret sig væsentligt, og tilbuddet dermed ikke længere opfylder betingelserne for at være godkendt, eller hvis et tilbud ikke har efterkommet et påbud, f.eks. om at sikre de rette kompetencer i tilbuddet.

Forud for en afgørelse om ophør af en godkendelse forudsættes det, at der har været en dialog mellem socialtilsynet og tilbuddet om overvejelserne om ophør af godkendelsen, samt at tilbuddet har fået mulighed for at rette op på de forhold, der ligger til grund herfor.

En afgørelse om ophør af en godkendelse skal fastsætte en rimelig frist, så både tilbuddet og de kommuner, der har ansvar for borgerens ophold i tilbuddet, har mulighed for at indrette sig på det. Fristen for ophør skal ses i sammenhæng med reglerne om, at klager over afgørelser om ophør som udgangspunkt tillægges opsættende virkning.

Der kan dog være særlige situationer, hvor godkendelsen, under hensyntagen til de anbragte borgere, fjernes omgående, f.eks. som følge af oplysninger om seksuelle overgreb, eller hvor der i øvrigt er akut risiko for borgerens sikkerhed og sundhed.

Udgangspunktet er således, at en afgørelse om ophør af godkendelse/lukning af et tilbud ikke træder i kraft med det samme, og at dette kun vil være tilfældet efter en helt konkret vurdering, hvor hensynet til både til de borgere, der bor i tilbuddet, til de visiterende kommuner og til tilbuddet skal vejes op i mod karakteren af de forhold, der ligger til grund for afgørelsen om ophør af godkendelsen/lukningen. Det er derfor ikke muligt præcist og udtømmende at definere, hvornår et tilbud kan lukkes straks.

Med venlig hilsen
Mai Mercado